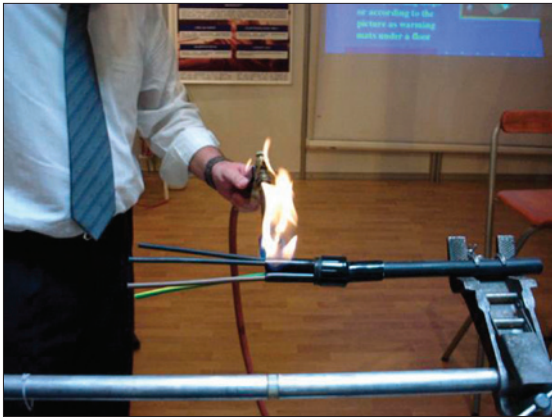

Jaké je to v šedesáti

Dovolte menší vyznání k šedesátinám firmy, ve které trávím vlastně celý svůj profesní život. Nastoupil jsem v roce 1974 a je mi taky 60.

Když si představíme situaci po válce, potřebu modernizace energetické infrastruktury, nástup nových elektroizolačních materiálů, potřebu rozvíjet zkušebnictví, nové technické normy, dá se říct, že dozrál čas vytvořit kolem nové vysokonapěťové haly u kabelov-

ny v Bratislavě výzkumný ústav, ve kterém by se právě uvedené problémy řešily. V Kable Bratislava v tom čase bylo ústřední ředitelství všech kabeloven tehdejšího Československa. V roce 1950 tak vznikl **Výzkumný ústav káblů a izolantů v Bratislavě**.

Ing. Ferdinandu Keviczkému, prvnímu řediteli ústavu, se dařilo nejen získávat cíleným výběrem ambiciózní mladé inženýry z vysokých škol tehdejšího Československa, ale i vytvořit atmosféru, ve které každý přirozeně hledal, jak by přispěl k technologickému pokroku v oblasti káblů a elektroizolačních materiálů. Kromě přímých realizačních oddělení Silových a Sdělovacích káblů, Elektroizolačních systémů, Plastů a Elastomerů, bylo třeba vybudovat postupně VTI, Technické normy, Patentové středisko, Analytickou chemii atd. Později ověřovací poloprovozy, ve kterých se optimalizovaly výrobní postupy před jejich zaváděním do výrobních podniků.

Kromě přirozené spolupráce s výrobními podniky Závodů silnoproudé elektrotechniky Praha, kam ústav patřil, spolupracovali specialisti z VÚKI* intenzivně s vysokou školou technickou (SVŠT Bratislava). Mnozí z nich přednášeli na katedře Elektrotechnologie a silná byla i skupina z oblasti makromolekulární chemie, fyzikální a analytické chemie. Působili aktivně při rozvíjení těchto

Ing. Otto Verbich, PhD., VUKI, a. s.

vědeckých odborů. VÚKI Bratislava se v této době stalo pracovištěm tzv. vědecké přípravy aspirantů CSc. Vysokou úroveň později prokázali i tím, že první čtyři DrSc. v odboru elektrotechnologie v Československu byli z VÚKI Bratislava. Koncem 80. let jsme s pobavením konstatovali, že ve všech podnicích tehdejších kabeloven jsou ve vrcholovém vedení absolventi této katedry se specializací *káblův technika s praxí* ve VÚKI Bratislava.

Po zrušení ZSE Praha, rozdělení Československa a privatizaci se po roce 1992 ustálila struktura majitelů VUKI, a. s., profílance firmy pokračovala spolu s technologickým dovybavením za asi 150 mil. Sk směrem k malé specializované inženýrské výrobě s výhodou poměrně rozsáhlého vlastního know-how. VUKI, a. s., se přestěhovala ze širšího centra Bratislavy na její průmyslový okraj a se 75 zaměstnanci a výsledky práce prokazují své místo na trhu s náročnějšími typy káblů, naposledy certifikovanými např. pro havárie typu LOCA (*Lost of Coolant Accident*, havárie se ztrátou chladiva) v jaderných elektrárnách stejných, jako jsou v Mochovcích. Výsledek je příkladem náročného výzkumu, který pokračuje i díky podpoře z Agentury pro podporu vědy a výzkumu na Slovensku.

Rád bych tedy za sebe, ale i početné přátele a partnery VUKI popřál dlouhá léta úspěšného působení tomuto šedesátníkovi, ústavu známému nejen na Slovensku a v České Republice, ale i v zahraničí.

<http://www.vuki.sk>

Ing. Otto Verbich, PhD.,
ředitel a člen představenstva
VUKI, a. s.

Máte vedle své důležité manažerské funkce nějakého koníčka, kterému se úžeji věnujete?

Obvykle uvádím rekreačně tenis, rybařinu, kulinářství, rodinu.

Co právě čtete. Jakou literaturu máte rád?

Nedávno jsem si uvědomil, že na gymnáziu v Přerově jsem četl třeba i tři knihy najednou. Bylo to pro mě období Remarquy, Hemingwaye, Steinbecka .... Následovala sedmdesátá léta s americkou drsnou školou detektivek, ale i Saroyanem, u nás Otou Pavlem a začínalo dlouhé období s B. Hrabalem. Přešel jsem Haileym, vyhl se Kingovi, Stelovou nechal ženám... No a v posledních letech čtu vlastně jenom na dovolené, naposledy vynikající knihu *Janošiči s těžkou hlavou* L. Smetany, o Slováčích očima Čechů.

Jakou hudbu máte rád?

Naposledy mě asi před pěti lety ohromila Norah Jones. Jinak mě neustále opakování těch několika hitů v slovenských rádiích spíš otravuje. Kdysi jsem byl aktivní muzikant, hraju na klarinet, saxofony a také, jako skoro každý z 60. let minulého století, na kytaru.

Kdo vás profesně nejvíce ovlivnil?

Všiml jsem si, že nejvíc mladé inženýry ovlivní první tři roky praxe. V mém případě jsem kladných vzorů v tehdejší VÚKI v Bratislavě měl spoustu. Další pak v kabelovnách, ale i např. ve VUST Praha a URE ČSAV.

Co sport, fandíte zvláště některému?

V rodině mě měli za nesportovce, přestože otec byl kapitánem fotbalové Lokomotivy Přerov. Přitom jsem později hrál závodně volejbal, poté za firmu dlouho rekreačně basketbal a v poslední době je to tenis.

Čeho si nejvíc vážíte u svých spolupracovníků?

Odbornosti, spolehlivosti a týmovému přístupu k řešení problémů.

Co považujete za svůj největší profesionální úspěch?

Pozvání Tokijské technické univerzity hostovat v letech 1990–1991 v rámci spolupráce na výzkumu. Patnáct patentů z oblasti vysokofrekvenčních koaxiálních káblů. Přednášky v USA a Japonsku.

(jk)

* pozn. redakce:

VÚKI je původní zkratka názvu *Výzkumný ústav káblů a izolantů*, která byla od 1. května 1992 v rámci zpracování projektu do 1. vlny privatizace změněna na VUKI.